

през цялата година, масата се отрупва и със сладкиши – баклава, кадаиф.

На 13 януари за тракийските калайджии е *Бъдни вечер*. На този ден се приготвя гъска. При приготвянето ѝ запитана какво прави, стопанката отговаря, че пълни гъската "...със здраве, честит живот, булки, зетьове, внуци в къщи". Така тя изразява желание за благополучието на дома и дава благословията си. Вечерта в дома на родителите се събира цялата фамилия. Начело на трапезата сядат стопанинът /сайбията/, който

Подготовка за празничната трапеза

ръководи ритуалите, а до него е жена му. Когато дружно се подреждат около масата, на всеки член от семейството се пее песен за здраве и благополучие. Първа започва майката, която пее на бащата – глава на фамилията. След това бащата пее за двамата с жена си и за децата. Завършва с думите: "Заповядай, мерси за песента. Ката (всяка – б.а. година да сме така" (ж., 67 г., Старозагорско).

На 13 срещу 14 януари *Банго Васил* се празнува в дома на най-възрастния. Домакинята посреща гостите, а на вече пригответената трапеза подрежда и донесените ястия. Бургуджийката поставя на масата и по шепа неварено жито и ориз. До нея слагат и наковалнята, тъй като тя е тази, която изхранва семейството. Традиционно за бургуджиите от Горна Оряховица е да добавят на масата и богатството, което семейството има – злато, пендари, накити (Конович, Ненов 2009: 60-67). При старозагорските фичери в израз на уважение, ако в дома през годината е имало сватба, младоженците първо посещават къщата на бащата на булката.

Обредите на трапезата и тук се ръководят от най-възрастния мъж – това е бащата. До него е съпругата му, с която в много моменти заедно извършват ритуалните действия. Домакинята при лингурари, кардара